

## Arrest

nr. 222 720 van 17 juni 2019  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS  
Louizalaan 523  
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 november 2015, verklaart er zich op 30 november 2015 vluchteling.

1.2. Op 20 december 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 21 december 2017 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pasjtoen en heeft u de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig uit het dorp Balochabad, in het district Qarghayi van de provincie Laghman. In de zevende of achtste maand van het jaar 1390 bent u bij uw oom van moederszijde gaan wonen, in het dorp Chapadari, bij Darunta, eveneens in het district Qarghayi van de provincie Laghman.

U bent tot de vierde graad naar school geweest. Uw vader werkte als transporteur van benzine. In de tweede of derde maand van 1390 ontving uw familie een dreigbrief van de taliban waarin uw vader bedreigd werd. Twee maanden later werd uw vader tegengehouden op de weg van Hairatan naar Kandahar en werd hij levend verbrand in zijn tankwagen. Twee maanden na de dood van uw vader kwamen vier taliban naar uw huis. Ze eisten dat uw broer E. en uzelf zich zouden aansluiten bij hen. Uw moeder zei hen dat jullie niet thuis waren en ze vertrokken. Uw moeder, uw broer en uzelf vertrokken de volgende dag naar uw oom van moederszijde in het dorp Chapadari. Diezelfde dag kwamen de taliban terug naar uw huis. Drie en een half tot vier jaar later werd uw oom van moederszijde, die commandant bij de arbaki's was, gedood. De vrouw van uw oom van moederszijde zei dat jullie daar niet meer konden blijven. Uw broer had contact met uw oom van vaderszijde, die een smokkelaar regelde waarna uw broer en uzelf vertrokken. U bent uw broer kwijtgeraakt in Iran en uw broer is sindsdien vermist.

U was ongeveer anderhalve maand onderweg en kwam in België aan op vijf november 2015 en diende een asielaanvraag in op 30 november 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een dreigbrief van de taliban, een klacht van uw moeder bij de autoriteiten tegen het bedrijf waarbij uw vader werkte en uw taskara neer.

## **B. Motivering**

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig in twijfel wordt getrokken door het feit dat u zich voordeed als minderjarige terwijl u na een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 8 december 2015 door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie, vier jaar ouder bleek en uw leeftijd werd geschat op meer dan 20 jaar. Dat u de Belgische asielinstanties op dergelijke wijze tracht te misleiden over uw identiteit doet reeds ernstig twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in uw asielprocedure.

Verder werd vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw herkomst uit het district Qarghayi van de provincie Laghman geenszins geloofwaardig zijn. Uit het gehoor van 13 oktober 2017 blijkt immers dat er ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst en identiteit. Dit zijn elementen die cruciaal zijn bij het beoordelen van uw asielaanvraag.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw woonplaatsen in Afghanistan. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u tien maanden tot één jaar bij uw oom langs moederszijde in Darunta te hebben gewoond (zie vragenlijst CGVS, p. 2). Op het CGVS verklaart u echter dat u drie en een half tot vier jaar bij uw oom gewoond zou hebben (CGVS, p. 20).

Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, geeft u de weinig overtuigende verklaring dat u misschien die fout hebt gemaakt omdat u zo bang was als u hier kwam en dat het misschien een fout van de tolk is (CGVS, p. 20).

Gevraagd naar wanneer u precies uit Afghanistan vertrokken bent, zegt u het niet meer te weten door wonden in uw hoofd en doordat u geslagen werd op de weg (CGVS, p. 9). Gevraagd naar het jaar waarin u vertrokken bent, zegt u dat u denkt dat het 1394 was (CGVS, p. 9). De maand weet u niet meer, noch het seizoen waarin u vertrokken bent (CGVS, p. 9). Uw uiterst vage tijdsaanduiding van het moment waarop u vertrokken bent, ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Voorts legt u tegenstrijdige en twijfelachtige verklaringen af over uw scholing. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u vijf jaar scholing te hebben gehad (Verklaring DVZ, p. 4), op het CGVS verklaarde u tot de vierde graad naar school te zijn geweest (CGVS, p. 10). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, zegt u dat u het niet exact meer weet en dat het tot de vierde of vijfde graad was (CGVS, p. 10). Gevraagd hoe oud u was toen u met school startte, zegt u dat u misschien elf of twaalf jaar oud was (CGVS, p. 10). Gevraagd hoe het komt dat u zo laat met school startte, zegt u dat u niet geïnteresseerd was en dat niemand u dwong of zei dat u moest gaan (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u dan toch naar school bent geweest, zei u dan weer dat u moest gaan omdat uw moeder en vader aandrongen (CGVS, p. 11). Gevraagd wat u op school geleerd hebt, zegt u niets geleerd hebt (CGVS, p. 12). Gezien u volgens uw verklaringen vier of vijf jaar naar school bent geweest, wordt u opnieuw gevraagd wat u geleerd hebt, waarop u zegt dat u misschien iets geleerd hebt maar dat u het niet meer weet (CGVS, p. 12). Gevraagd naar uw vakken op school, noemt u Dari, Pasjt oe, kunst en schrijven op, waarna u zegt dat u de andere vakken niet meer weet (CGVS, p. 12). Dergelijke vage en ontwijkende verklaringen doen verder twijfelen aan uw profiel en identiteit.

U legt verder eveneens vage verklaringen af over het werk van uw vader. Gevraagd voor welk bedrijf uw vader werkte, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 18). Gevraagd hoe uw vader aan die job is geraakt, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 18). Gevraagd op welke route uw vader reed, weet u het niet (CGVS, p. 19). Gevraagd hoeveel mensen er voor dat bedrijf werkten, zegt u dat u niks weet van de mensen die er werkten of van het bedrijf (CGVS, p. 19). Ondanks uw verklaringen dat uw vader nooit iets over zijn werk vertelde (CGVS, p. 18), kan er van u toch een minimum aan kennis over het werk van uw vader verwacht worden, te meer daar het werk van uw vader de door u voorgehouden reden van vertrek uit Afghanistan is.

Uw verklaringen over het geld dat betaald is geweest voor uw reis, laten evenmin toe om uw financiële toestand in te schatten. Volgens uw verklaringen is er 12.000 dollar betaald geweest door uw oom van moederszijde om de reis van uw broer en uzelf te bekostigen (CGVS, p. 16). Gevraagd hoe uw oom dit geld bijeen heeft gekregen, zegt u dat hij geld had en dat hij geld leende (CGVS, p. 16). Gevraagd hoeveel geld uw oom heeft geleend, zegt u dat uw moeder juwelen had, dat uw oom geld had en dat hij geld geleend heeft en dat u niet weet hoeveel geld hij geleend heeft (CGVS, p. 16). Gezien er maar liefst 12.000 dollar is betaald voor jullie reis, wordt u gevraagd of u preciezer kan zijn over hoe uw oom dit kon betalen, waarop u zegt dat jullie geld thuis hadden, dat uw oom geld had en geld heeft geleend, en dat uw moeder juwelen had verkocht (CGVS, p. 16). Gevraagd hoeveel uw familie aan uw oom heeft gegeven, zegt u het niet te weten (CGVS, p. 16). Gezien uw oom volgens uw verklaringen landbouwer was, wordt u gevraagd hoe het komt dat uw oom zoveel geld thuis had, waarop u zegt dat hij misschien spaargeld had en dat hij veel geld heeft geleend van vrienden en mensen die hij kende (CGVS, p. 16). Uw uiterst vage en ontwijkende antwoorden over hoe uw reis is bekostigd, ondermijnen verder uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw identiteit en profiel.

Voorts is uw kennis over de regio waar u volgens uw verklaringen tot voor uw vertrek hebt gewoond, ontoereikend. Gevraagd naar de etnieën in uw district, zegt u dat er meestal Pasjtoenen wonen (CGVS, p. 5). Gevraagd of er andere etnieën wonen, zegt u dat u hebt gezien dat er Pasjtoenen zijn, en dat u niet naar de andere districten ging (CGVS, p. 6). Gevraagd of er Tadzjiken in uw district wonen, zegt u dat er geen in uw dorp wonen en dat u niet weet van de andere plaatsen (CGVS, p. 5). Gevraagd naar de taal die Tadzjiken spreken, zegt u dat u ze nooit gezien heeft en dat u het niet weet (CGVS, p. 5). Overigens haalt u zelf aan dat er geen Pashayee in uw district wonen (CGVS, p. 5). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is ongeveer twintig procent van de bevolking in Qarghayi district Pashayee en ongeveer twintig procent Tadzjiek, naast zestig procent Pasjtoenen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tevens blijkt uit informatie dat deze bevolkingsgroepen in dorpen wonen dichtbij uw eigen regio. Dat u hier geen idee van blijkt te hebben is opmerkelijk.

Verder is uw kennis over prominente figuren en instellingen in uw regio weinig overtuigend. Gevraagd naar het hoofd van het district, zegt u dat u denkt dat het Asadullah Behbud is (CGVS, p. 22). Gevraagd of hij al lang hoofd van het district was bij uw vertrek, zegt u dat u hoorde dat hij districtschef was en dat u er niet veel van weet (CGVS, p. 22). U benoemt Alef Shah als hoofd van het district vóór Asadullah Behbud (CGVS, p. 22). In werkelijkheid is Haji Saleh Mohammad Niazi Niazaï de voorganger van Asadullah Behbud (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

*U weet daarenboven niets te vertellen over diegene die u als voorganger van Asadullah Behbud benoemt (CGVS, p. 23). Gevraagd waar het politiehoofdkwartier van het district ligt, zegt u dat het misschien in het districtscenter ligt of ergens anders, en dat u niets kan zeggen (CGVS, p. 23).*

*Uw geloofwaardigheid met betrekking tot uw herkomst wordt verder op de helling gezet door uw verklaringen over natuurrampen in uw regio. Gevraagd naar natuurrampen in uw district, zegt u dat u niet meer weet van een aardbeving en ook geen overstroming. U voegt eraan toe dat er soms een overstroming was maar dat u geen overstroming hebt meegemaakt (CGVS, p. 23). Gevraagd met wat u precies bedoelt met "soms een overstroming", zegt u dat het water van de rivier soms overstroomt en soms niet. U verklaart dat dit in de zomer gebeurt (CGVS, p. 23). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is het district Qarghayi inderdaad een overstromingsgevoelig gebied, waar er geregeld overstromingen plaatsvinden, vooral in de lente wanneer de sneeuw smelt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). In maart 2015 vond een zware overstroming plaats in uw district, waarbij vier mensen stierven en vijf mensen gewond raakten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of er ooit een grote overstroming plaatsvond, zegt u dat het niet in uw dorp is gebeurd en dat u niet meer weet van uw kindertijd (CGVS, p. 24). Gezien u verklaarde naar de radio te luisteren, wordt u gevraagd of u weet van overstromingen in uw eigen district, waarop u zegt dat het misschien is gebeurd in andere districten als Alingar en Alishang maar dat u er niet mee te maken hebt gehad (CGVS, p. 24). Gezien deze overstroming slechts enkele maanden voor uw vertrek plaatsvond en de schade die deze overstroming met zich meebracht, is uw onwetendheid hierover weinig overtuigend.*

*De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-Generaal niet te wijzigen. Uw taskara kan uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Wat betreft de klacht van uw moeder bij de autoriteiten tegen het bedrijf waarbij uw vader werkte, dient te worden opgemerkt dat u geenszins op de hoogte bleek van de inhoud van het document, noch hebt u het initiatief genomen om dit document te laten lezen (CGVS, p. 15). Hetzelfde geldt voor de dreigbrief van de taliban die u neerlegt (CGVS, p. 15). Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse "officiële" documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.*

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Laghman, Afghanistan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in dit land hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13 oktober 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor (CGVS, p. 25) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan, maar u bleef vasthouden aan uw verklaringen.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.*

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.*

*Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

#### **2.1.1. Middelen**

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikelen 2, 4, 18 en 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie *juncto* artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, en van het zorgvuldigheidsbeginsel *juncto* artikel 62, § 1 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

### **2.2. Stukken**

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift twee rapporten van EASO (stukken 3 en 4).

### **2.3. Beoordeling**

#### **2.3.1. Bevoegdheid**

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

#### **2.3.2. Vluchtelingenstatus**

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd en zij hem onder druk willen rekruteren.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst uit het dorp Balochabad in het district Qarghyani van de provincie Laghman. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal dienaangaande dat (i) verzoekers algehele geloofwaardigheid reeds wordt ondermijnd doordat hij zich bij zijn aankomst in België jonger voordeed dan hij na een medisch onderzoek in werkelijkheid blijkt te zijn; (ii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn woonplaatsen in Afghanistan; (iii) verzoeker zijn vertrek uit Afghanistan niet op een doorleefde wijze in de tijd kan situeren; (iv) tegenstrijdige en niet-aannemelijke verklaringen aflegt in verband met zijn scholing; (v) verzoekers kennis van het werk van zijn vader, waardoor nochtans zijn beweerde problemen met de taliban zouden zijn begonnen, gebrekkig is; (vi) verzoeker slechts vage verklaringen kan afleggen over hoe zijn reis naar België zou zijn gefinancierd; (vii) verzoekers kennis over de etnische groepen in zijn beweerde regio van herkomst tekortschiet; (viii) verzoekers kennis over prominenten in zijn beweerde regio van herkomst gebrekkig is; (ix) verzoekers verklaringen over natuurrampen in zijn beweerde regio van herkomst niet overeenstemmen met de beschikbare informatie dienaangaande in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'); en (x) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst uit het dorp Balochabad in het district Qarghyani van de provincie Laghman, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan.

2.3.2.2. Bij de uiteenzetting van de feiten in onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker onder meer als volgt:

*“Verzoekende partij betwist de rapportering van het gehoor waar dit volgens verwerende partij tot “tegenstrijdigheden en twijfelachtige” of “vage” verklaringen leidt en wijt deze beweerdelijke tekortkomingen aan een slechte vertaling door de tolk. Naar haar mening is de vermelding in de rapporten dat zij de tolk goed begrijpt niet gelijk te stellen met een correcte vertaling.”*

Er dient vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* te duiden wanneer er tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en/of tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen sprake zou zijn geweest van een slechte vertaling. Het is niet ernstig om in onderhavig verzoekschrift op algemene wijze te beweren dat er sprake was van een slechte vertaling telkens wanneer verzoekers verklaringen tegenstrijdig, onaannemelijk en/of vaag blijken te zijn. Verzoeker diende eventuele problemen met de tolk te melden, doch liet na dit te doen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken werden zijn verklaringen hem in het Pashtou voorgelezen, maakte hij geen verdere opmerkingen en bevestigde hij middels zijn handtekening dat de opgenomen verklaringen met de werkelijkheid overeenstemmen (administratief dossier, stuk 13). Bij aanvang van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker dat hij de tolk goed begreep en dat zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen (gehoorverslag CGVS, p. 2-3). Op het einde van dit gehoor verklaarde verzoeker dat hij alle vragen en de tolk goed had begrepen (gehoorverslag CGVS, p. 25). Er liggen dan ook geen concrete elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat er tijdens verzoekers interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en/of tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen sprake zou zijn geweest van enige vertaalfouten of -problemen.

Voor het overige voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de uitgebreide motieven in de bestreden beslissing (zie *sub* 2.3.2.1.). Meer zelfs, in zijn verzoekschrift voert verzoeker uitdrukkelijk aan dat hij géén vrees voor vervolging kent in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet waar hij stelt als volgt: *“De kern van de vrees van verzoekende partij steunt **niet** op één van de vijf redenen in de zin van artikel 48/3 van voormelde Wet van 15 december 1980 juncto artikel 1, A(2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 zoals gewijzigd [...]”* (de Raad zet vet). Als zodanig dient bijgevolg vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Wat betreft de aan het verzoekschrift gevoegde rapporten (stukken 3 en 4), dient erop gewezen dat hiervoor reeds is komen vast te staan dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Balochabad in het district Qarghyani van de provincie Laghman, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich zouden hebben voorgedaan, zodat rapporten in verband met de rekruteringswijzen van de taliban *in casu* niet dienstig zijn.

Op zich kunnen deze rapporten evenmin een ander licht werpen op de motieven in de bestreden beslissing; deze rapporten bevatten immers louter algemene informatie die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker en die bijgevolg niet volstaat om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

2.3.2.3. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

### 2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat *“het direct gevolg van haar weigering van de toekenning van de internationale bescherming ertoe leidt dat verzoekende partij enkel naar het land van herkomst waar een intern gewapend conflict over het hele grondgebied heerst kan teruggaan”*, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Verzoekers bewering dat er op het hele Afghaanse grondgebied sprake is van een gewapend conflict, staat hij middels geen enkel stuk en valt verder niet te rijmen met zijn bewering dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of verzoeker al dan niet over een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet beschikt.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Qarghyani in de provincie Laghman, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER